

บทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมกีฬามวยไชยา
เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
THE ROLE OF LOCAL GOVERNMENT ADMINISTRATION AND THE PROMOTION
OF MUAY CHAIYA FOR IDENTITY TOURISM IN SURAT THANI PROVINCE

เสรี ทองแถม¹, และพภัศสรณ์ วรภัทร์ธีระกุล²
Seri Thongchaem¹ and Paphatsorn Woraphatthirakul²

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Western University

¹E-Mail : Serii.thong@gmail.com

Received 21 July 2022; Revised 11 October 2022; Accepted 11 October 2022.

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี และ 3) เสนอแนะแนวทางบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งสิ้นจำนวน 25 คน แล้วพรรณนาหาข้อสรุปอย่างเป็นระบบมีเหตุผลอ้างอิงทฤษฎีดำเนินการจัดระเบียบข้อมูลผลการวิจัยพบว่า

1) การส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ จากบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถดึงดูดความได้เปรียบการเผยแพร่ภูมิปัญญาด้านศิลปะการต่อสู้มวยไชยากลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมนำไปสู่การบริหารจัดการการท่องเที่ยวบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน มาพัฒนาทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มเป็นแหล่งสร้างรายได้ของประชาชนในท้องถิ่น 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมบทบาทการพัฒนาการท่องเที่ยว มีข้อค้นพบดังนี้ (1) การมีจิตสำนึกของประชาชนในฐานะเจ้าบ้านและจิตสำนึกของนักท่องเที่ยว (2) การประสานงานและความร่วมมือ (3) การสนับสนุนของภาครัฐในท้องถิ่น (4) การมีส่วนร่วมของประชาชน และ (5) ภาวะผู้นำชุมชน และ 3) แนวทางการพัฒนาการค้นหาโอกาสทางเลือกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการบูรณาการร่วมกันจะสามารถบริหารจัดการการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เติบโตสู่ความยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ : บทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, การส่งเสริมกีฬามวยไชยา, การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the role of local government administration and the promotion of Muay Chaiya for identity tourism in Surat Thani

province; 2) to study factors affecting the role of local government administration and the promotion of Muay Chaiya for identity tourism in Surat Thani province; and 3) to suggest guidelines for the role of local government administration and the promotion of Muay Chaiya for identity tourism in Surat Thani province. This research was a qualitative research using interview form as a data collection tool. The key informants consisted of 25 people from government sector, private sector and local people; then describe and draw conclusions in a systematic, rational reference theory to organize the data. The finding indicated as follow:

1)The promotion of Muay Chaiya for identity tourism: from the role of the local government administration that can draw the advantage of disseminating the wisdom of Muay Chaiya martial arts to become a cultural heritage; this leads to tourism management on the basis of sufficiency economy in the community to develop added value as a source of income for local people. 2)Factors affecting the role of local government administration and the promotion of Muay Chaiya for identity tourism in Surat Thani province as follow: (1) the consciousness of the people as the host and tourists; (2) coordination and cooperation; (3) local government support; (4) people's participation and (5) community leadership. 3)The development approach to finding alternative opportunities of local government administration through integration will be able to manage the promotion of Muay Chaiya for identity tourism in Surat Thani province to grow towards sustainability.

Keywords: the role of local government administration, the promotion of Muay Chaiya for tourism, the identity tourism in Surat Thani province.

บทนำ

จากยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่ให้ความสำคัญกับการยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาการสร้างความร่วมมือของทุกภาคส่วนในสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการกำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ” หรือตามคติพจน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างรายได้ระดับสูง ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 - 2564) ได้ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานและแก้ไขปัญหที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศทั้งด้านคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว บุคลากรการท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐานรวมทั้งการสร้างสมดุลของการพัฒนาทั้งในมิติของพื้นที่ เวลา กิจกรรม รูปแบบ และกลุ่มนักท่องเที่ยว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) เพื่อการสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่ชุมชน และการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่การเติบโตในอนาคตคือ “ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลกที่เติบโตอย่างมีคุณภาพบนพื้นฐานความเป็นไทย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และกระจายรายได้สู่ประชาชนทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน (ปิ่นฤทัย คงทองและสุวารี นามวงศ์, 2559)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปัจจุบันมีหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่างๆ ด้วยบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวก็เช่นกันถือเป็นบทบาทหนึ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดึงความได้เปรียบของทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีอยู่ในท้องถิ่น หรือในชุมชนมาพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มเป็นแหล่งสร้างรายได้ของประชาชนในท้องถิ่นได้ (พลัสสรณ์ วรภัทร์ธระกุล, 2564) อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้แก่คนในท้องถิ่นได้เป็นกอบเป็นกำก็จริง แต่การริเริ่มและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าอย่างเป็นพลวัตและมีความยั่งยืนบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตลอดจนการดำรงรักษาจุดขายหรือค่าบริการประกอบกิจการการท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดอย่างต่อเนื่องนั้นเป็นประเด็นปัญหาสำคัญหรือเป็นโจทย์ใหญ่ที่ทำนายผู้บริหารหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่มีใช้น้อย (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555) นอกจากนี้ในบางกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ไม่สามารถค้นหาโอกาสหรือมองไม่เห็นช่องทางในการส่งเสริมบทบาทการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งที่มีความได้เปรียบของทุนทางทรัพยากรธรรมชาติหรือมรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่เหนือกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและกระตุ้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นแรงบันดาลใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค้นหาโอกาส/ทางเลือกในการพัฒนาการท่องเที่ยวพร้อมทั้งตลอดจนสามารถบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีความเจริญก้าวหน้าและเติบโตอย่างยั่งยืน (กรมการท่องเที่ยว, 2560)

จากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐที่มุ่งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรม โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญและสนใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรม ชุมชน รวมทั้งการเปิดตัวโครงการท่องเที่ยววิถีไทย และการเติบโตของสายการบินต้นทุนต่ำซึ่งช่วยให้กระตุ้นการท่องเที่ยวของไทยฟื้นตัวได้ในระยะสั้น และเติบโตสูงขึ้นแม้ว่าในปีที่ผ่านมาการท่องเที่ยวจะได้รับผลกระทบจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่สำคัญ เช่น เหตุการณ์ที่เกิดจากภัยธรรมชาติ เหตุการณ์ก่อการร้าย เหตุการณ์ทางการเมือง เป็นต้น (หทัยรัตน์ วัฒนพฤกษ์ และคณะ, 2563) แต่อย่างไรก็ตามแนวโน้มการท่องเที่ยวไทยในปี 2562 คาดว่าจะมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องเพราะมีการเติบโตของนักท่องเที่ยวเกือบทุกภูมิภาคและคาดว่าจะมีการขยายตัวของนักท่องเที่ยวประมาณ ร้อยละ 10 -12 ที่มีผลมาจากการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันงดงามโบราณสถานและวิถีชีวิตดั้งเดิมของประชาชนในแต่ละพื้นที่ก่อให้เกิดรายได้จำนวนมากมหาศาลเข้าสู่ประเทศ (เจนจิรา อักษรพิมพ์, 2560) และยิ่งรัฐบาลมีนโยบายผลักดันให้มีการท่องเที่ยวที่มากยิ่งขึ้น ผลกระทบที่ตามมาไม่ได้มีเพียงแต่ด้านบวกเท่านั้น การป้องกันไม่ให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม จากการท่องเที่ยวจะต้องทำให้การท่องเที่ยวเจริญเติบโตอย่างมีขอบเขตภายใต้ขีดความสามารถของการรองรับของพื้นที่นั้น เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด (ชิตวร ลีละผลิน, 2561)

จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่ได้มีกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มี คุณภาพและยั่งยืน จึงกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัดภายใต้วิสัยทัศน์ที่ว่า “สุราษฎร์ธานีเป็นเมือง แห่งคนดีที่น่าอยู่ ศิลปวัฒนธรรมเลื่องชื่อ ศูนย์กลางการเกษตรครบวงจร” ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวถึง 4,913,006 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวดังกล่าว เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวถึง 1,301,834 คน (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2561) มวยไทยไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานีถือว่าเป็นศิลปะการต่อสู้ของไทยที่มีชื่อเสียงมายาวนาน โดยได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาที่จะเข้ามาท่องเที่ยวและชมศิลปะการต่อสู้ของมวยไทยในรูปแบบของมวยไทยไชยา จึงได้กำหนดให้กีฬามวยไชยาเป็นการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี อันสอดคล้องกับ

นโยบายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่ต้องการมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬา และขยายรูปแบบของการท่องเที่ยวให้เกิดหลากหลายสร้างจุดขายในด้านวัฒนธรรม ศิลปะ ประเพณี ให้เข้มแข็งจึงได้ร่วมกันนำเสนอ “มวยไชยา” ศิลปะการต่อสู้อันเป็นอัตลักษณ์ที่ทรงคุณค่าของชาติ ในรูปแบบของกิจกรรมสนับสนุนมวยไชยาสู่นานาชาติ ภายใต้ชื่อ CHAIYA FESTIVAL 2018 : ร่วมสมัยอารยธรรมไชยาในการกระตุ้นการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชน ดังนั้นจากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์อย่างไร โดยจะวิเคราะห์ศักยภาพความพร้อมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและมีการร่วมมือกันอย่างไรบ้าง เพื่อยังคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกีฬามวยไชยา และค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่งเสริมกีฬามวยไชยา พร้อมทั้งการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ นำเอาไปเป็นกรณีศึกษาเพื่อพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาเอกสาร และสัมภาษณ์ตามขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ คือ โดยการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้ดำเนินการศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ ผลงานวิจัย บทความทางวิชาการต่างๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงข้อมูลทางวิชาการที่ได้จากการสืบค้นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อทางเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่ต้องการและจัดทำข้อมูลใหม่ให้ครอบคลุมกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. กลุ่มเป้าหมาย เพื่อเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกและสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แก่ กลุ่มที่ 1 บุคลากรภาครัฐ ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสุราษฎร์ธานี สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 คน กลุ่มที่ 3 ภาคธุรกิจท่องเที่ยว ประกอบด้วย หอการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สมาคมโรงแรมและท่องเที่ยว และผู้ประกอบการโรงแรม ทัวร์

และร้านอาหาร จำนวน 4 คน และกลุ่มที่ 4 ประชาชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย นายกสมาคมมวยไชยา ครูมวยไชยา ผู้นำชุมชน และประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ จำนวน 13 คน รวมทั้งสิ้น 25 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างโดยสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษารูปแบบและโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ตามแนวคิดของงานวิจัย

3.2 ดำเนินการสร้างสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

3.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒินำข้อเสนอแนะมา ปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์ และให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

3.4 เมื่อตรวจสอบเครื่องมือที่มีความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว จึงนำแบบสัมภาษณ์นั้นไปใช้สัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปเป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์หาคำตอบความรู้ใหม่ ในประเด็นที่เกี่ยวกับบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลต่อการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีในเรื่องใดบ้าง ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะเป็นอย่างไรบ้าง พร้อมทั้งมีข้อเสนอแนะแนวทางในด้านใดบ้าง ที่มีผลต่อบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลในการบันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์เมื่อเสร็จสิ้นแล้ว ได้นำมาถอดความแบบคำต่อคำ และจัดกลุ่มประเด็นเนื้อหาให้สอดคล้องกับคำถามตาม วัตถุประสงค์การวิจัย แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่เลือกใช้เพื่อ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบพรรณนา (บุษกร เขียวจินดาภานต์, 2561) ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีกระบวนการดำเนินดังนี้

4.1) อ่านทำความเข้าใจและจับประเด็นหลัก จากการจดบันทึกข้อมูลภาคสนาม ที่มาจากการสังเกต การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ การลงภาคสนามในแต่ละครั้ง เพื่อนำประเด็นที่ได้จากทั้งสองวิธีมาเป็นข้อมูลประกอบในการเขียนวิเคราะห์ข้อมูล

4.2) ถอดเทปการสัมภาษณ์เชิงลึกจากเครื่องบันทึกเสียง ผู้ศึกษาทำการถอดเทป อย่างละเอียดแบบคำต่อคำ หลังจากถอดเทปเสร็จ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ศึกษาจะต้องใช้เวลาในการ นั่งอ่านบทสนทนาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อทบทวนประเด็นการสนทนาและทำความเข้าใจ เรื่องราวของผู้ให้ข้อมูลแต่ละบุคคล

4.3) มองหาข้อมูลที่มีความหมายเหมือนกันของข้อมูลแต่ละชุด แยกแยะข้อมูล ของแต่ละบุคคล จากนั้นจัดกลุ่มข้อมูลตามประเด็นหลักที่ตั้งไว้

4.4) นำข้อมูลที่ได้จากการการสังเกต การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการมาประกอบ กับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ผ่านการจัดกลุ่มข้อมูลเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำมาวิเคราะห์ ตีความให้มีความเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎีที่นำมาใช้ในบททบทวนวรรณกรรมพร้อมทั้งให้มี ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์คำถามการวิจัยในการศึกษา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า

1. บทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมกีฬามวยไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปัจจุบันมีหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่างๆ ด้วยบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เช่นกันถือเป็นบทบาทหนึ่งท้องถิ่นสามารถดึงความได้เปรียบของทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีอยู่ในท้องถิ่นหรือในชุมชนมาพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มเป็นแหล่งสร้างรายได้ของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้แก่คนในท้องถิ่นได้เป็นกอบเป็นกำก็จริง แต่การริเริ่มและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าอย่างเป็นพลวัตและมีความยั่งยืนบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตลอดจนการดำรงรักษาจุดขายหรือประคับประคองกิจการการท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อพัฒนาคนในชุมชนให้สามารถดูแลนักท่องเที่ยวได้และผู้ประกอบการจำเป็นจะต้องพึงเสียงชุมชนว่าต้องการของนักท่องเที่ยวแบบใด สร้างทัศนคติให้นักท่องเที่ยวเข้าใจกฎกติกาตามที่ชุมชนกำหนดไว้เมื่อนักท่องเที่ยวเข้าไปในชุมชนจะเข้าใจในการทำตามกฎกติกาของแหล่งท่องเที่ยว ทำให้เกิดนวัตกรรมที่ดีในการท่องเที่ยว “สร้างเป้าหมายที่ชัดเจน สร้างสมดุล สร้างความต่อเนื่อง” “หัวใจสำคัญ คือ ชุมชน หัวใจสำคัญ คือ ผู้ประกอบการ และหัวใจสำคัญ คือ การสร้างความต้องการนักท่องเที่ยวที่ยั่งยืน พื้นฐานของความสมดุลและดพเนินการอย่างต่อเนื่อง” ซึ่งมวยไทยจังหวัดสุราษฎร์ ถือว่าเป็นศิลปะการต่อสู้ของไทยที่มีชื่อเสียงมายาวนาน โดยได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาที่จะเข้ามาท่องเที่ยวและชมศิลปะการต่อสู้ของมวยไทยในรูปแบบของมวยไทยจังหวัดสุราษฎร์ จึงได้กำหนดให้กีฬามวยไทยเป็นการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการกระตุ้นการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ ซึ่งเป็นศิลปะการต่อสู้ที่เป็นภูมิปัญญาของคนไทยและได้ถ่ายทอดจนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติไทยพร้อมทั้งเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการส่งเสริมกีฬามวยไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีต่อไป โดยสอดคล้องกับผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ในเรื่องนี้ ผมมีความคิดเห็นว่า จังหวัดได้กำหนดให้ประเด็นยุทธศาสตร์ จากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐที่มุ่งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชน ดังนั้นท้องถิ่นจึงเปรียบเสมือนหน่วยงานหลักที่ต้องเข้าไปจัดการทางการพัฒนาจังหวัดภายใต้วิสัยทัศน์ที่ว่า “สุราษฎร์ธานีเป็นเมือง แห่งคนดีที่น่าอยู่ ศิลปวัฒนธรรมเลื่องชื่อ ศูนย์กลางการเกษตรครบวงจร” จะเน้นด้านประเพณีวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง ส่วนด้านการเกษตรก็จะมีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย ดังนั้น “มวยไทย” ศิลปะการต่อสู้อันเป็นอัตลักษณ์ที่ทรงคุณค่าของชาติ ในรูปแบบของกิจกรรมสนับสนุนมวยไทยสู่นานาชาติ” (สัมภาษณ์ ผู้บริหาร, มิถุนายน 2564)

2. ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมกีฬามวยไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าจากสถานการณ์โลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อน ยังผลให้ประชาชนและท้องถิ่นได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ มากมาย ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องปรับตัวให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและสร้าง ความสมดุลในการพัฒนาแต่ละด้าน โดยอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนและมั่นคง ควรจะดำเนินการในอำนาจหน้าที่ โดยการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อาศัยในท้องถิ่นให้มีระดับคุณภาพชีวิตที่มีคุณค่า เช่น การส่งเสริมสุขภาพอนามัย การศึกษานอกระบบการส่งเสริมจริยธรรมและวัฒนธรรมเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของชุมชน เป็นต้น สอดคล้องกับผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นว่า “เราต้องเข้าในก่อนนะครับว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็น

จังหวัดที่ได้มีกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มี คุณภาพและยั่งยืน ดังนั้นโดยวางเป้าหมายไว้ในยุทธศาสตร์ว่าจะนำมวยไชยามาเป็นการส่งเสริมอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่น และเป็นการรองรับการท่องเที่ยวระดับนานาชาติที่จะเข้ามาฝึกฝนศิลปะป้องกันตัว และเตรียมยึดเป็นอาชีพการชกมวย พร้อมกันนี้จากการที่รัฐบาลได้สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ อันสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งทุกหน่วยงานต้องร่วมมือกัน” (สัมภาษณ์ผู้แทนสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสุราษฎร์ธานี, มิถุนายน 2564)

3. แนวทางบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าจากการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นองค์กรภาครัฐที่ใกล้ชิดชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด รู้จักและเข้าใจพื้นที่เป็นอย่างดี จึงสามารถกำหนดทิศทางและแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้สอดคล้องกับบริบท ของพื้นที่ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้การพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่นสู่ความยั่งยืนได้นั้น ต้องอาศัยเทคนิคต่างๆ ในขณะที่ยังคงรักษาระบบจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวนั้น ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ด้วย ได้แก่ ระบบนิเวศวิทยานบนบก ในน้ำและในอากาศ สภาพภูมิอากาศ ชุมชน กิจกรรม ทางสังคม กิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ โดยสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลซึ่งสามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

(สัมภาษณ์ส่วนบุคคลสมาคมโรงแรมและท่องเที่ยวสุราษฎร์ธานี, มิถุนายน 2564) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ผมในฐานะผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมมองว่า จุดขายในด้านวัฒนธรรม ศิลปะ ประเพณี ให้เข้มแข็งและกลายเป็นอีกทางเลือกหนึ่งด้านการโดยทางจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงได้ร่วมกันนำเสนอ “มวยไชยา” ศิลปะการต่อสู้อันเป็นอัตลักษณ์ที่ทรงคุณค่าของชาติ ในรูปแบบของกิจกรรมสนับสนุนมวยไชยาสู่นานาชาติ ภายใต้ชื่อ CHAIYA FESTIVAL 2018 : ร่วมสมัยอารยธรรมไชยาในการกระตุ้นการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชนช่วงดังกล่าวจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวจังหวัดเราจำนวนมาก นำไปสู่การเผยแพร่ภูมิปัญญาด้านศิลปะการต่อสู้ของไทย ซึ่งเป็นศิลปะการต่อสู้ที่เป็นภูมิปัญญาของคนไทยและได้ถ่ายทอดจนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติไทย ในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี”

(สัมภาษณ์ส่วนบุคคลนายกสมาคมมวยไชยา, มิถุนายน 2564) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “มวยไทยไชยาจังหวัดสุราษฎร์ ถือว่าเป็นศิลปะการต่อสู้ของไทยที่มีชื่อเสียงมายาวนาน โดยได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาที่จะเข้ามาท่องเที่ยวและชมศิลปะการต่อสู้ของมวยไทยในรูปแบบของมวยไทยไชยา จึงได้กำหนดให้กีฬามวยไชยาเป็นการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยวางเป้าหมายไว้ในยุทธศาสตร์ว่าจะนำมวยไชยามาเป็นการส่งเสริมอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่น อันสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่ต้องการมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬา และขยายรูปแบบของการท่องเที่ยวให้เกิดหลากหลายสร้างจุดขายในด้านวัฒนธรรม ศิลปะ ประเพณี ให้เข้มแข็งและกลายเป็นอีกทางเลือกหนึ่งด้านการโดยทางจังหวัดสุราษฎร์ธานี”

อภิปรายผลการวิจัย

ประเด็นที่ 1. บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการพัฒนาการท่องเที่ยวแม้จะเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่ในการ

ส่งเสริมให้การพัฒนาเป็นไปอย่างราบรื่นและประสบผลสำเร็จได้นั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพที่ดี ให้บริการที่มีคุณภาพ และพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยความร่วมมือของภาคธุรกิจชุมชนเพื่อร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวและรักษาฐานทรัพยากรการท่องเที่ยว จึงเป็นหน้าที่ของทุกคนในพื้นที่โดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนการท่องเที่ยวทั้งโดยตรงและทางอ้อมซึ่งต้องอาศัยการประสานงานและเชื่อมโยงเครือข่ายต่างๆ อย่างเหมาะสมซึ่งการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์และอย่างยั่งยืนเป็นแนวทางการพัฒนาที่มุ่งให้เกิดความสมดุลระหว่างวัตถุประสงค์ด้านสังคมเศรษฐกิจ และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมสอดคล้องกับงานวิจัยของปิรันธ ชินโชติ และธีรวัฒน์ จันทิก ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของสวนผึ้ง พบว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นการสร้างหรือเพิ่ม มูลค่าให้แก่ทรัพยากรที่เรามีอยู่ให้สูงขึ้นที่สุด ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติหรือวัฒนธรรมนำมาสร้างนวัตกรรมการสร้างสรรคออกมาเป็นรูปแบบเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวสินค้าหรือบริการใหม่ๆ โดยความร่วมมือจากผู้ประกอบการและชุมชนจะสามารถสร้างการมีส่วนร่วม การเรียนรู้และเพิ่มทักษะแก่นักท่องเที่ยวได้ (ปิรันธ ชินโชติ และธีรวัฒน์ จันทิก, 2559) เช่นเดียวกับงานวิจัยของสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสัจจา ไกรศรีรัตน์ และวรลักษณ์ สุเมธ ศึกษาวิจัยเรื่องการเพิ่มคุณภาพและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตก ผลการศึกษาพบว่ายุทธวิธีในด้านนโยบายที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สำคัญคือ การส่งเสริมให้ชุมชนและประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อกระจายความรู้กระจายรายได้ กระจายความรับผิดชอบ และเพื่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ (สัจจา ไกรศรีรัตน์ และวรลักษณ์ สุเมธ, 2560)

ประเด็นที่ 2. ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีผลมาจากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นแม้ว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลต่อการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงต้องปรับตัวให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและสร้าง ความสมดุลในการพัฒนาแต่ละด้าน โดยอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนและมั่นคง ควรจะดำเนินการในอำนาจหน้าที่ โดยการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อาศัยในท้องถิ่นให้มีระดับคุณภาพชีวิตที่มีคุณค่า เช่น การส่งเสริมสุขภาพอนามัย การศึกษานอกระบบการส่งเสริมจริยธรรมและวัฒนธรรมเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของชุมชน เป็นต้น โดยการนำเอาปัญหาความต้องการนโยบายมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวันทนี ศรีนวล และอัศวิน แสงพิกุล ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว ปัจจัยด้านกิจกรรมที่น่าสนใจ และปัจจัยด้านวัฒนธรรมสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวได้มากขึ้น (วันทนี ศรีนวล และอัศวิน แสงพิกุล, 2560) พร้อมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตติยา พรหมกลีบ พระเทพปริยัติเมธี และนัยนา เกิดวิชัย พบว่า ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม เป็นสิ่งที่ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมที่เป็นอิสระด้วยความสมัครใจ เพื่อนำไปสู่กระบวนการวางแผนและการตัดสินใจ ประกอบด้วย การร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ ร่วมวางแผน และร่วมคิด (รัตติยา พรหมกลีบ พระเทพปริยัติเมธี และนัยนา เกิดวิชัย (2561) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาผลงานวิจัยของหทัยรัตน์ วัฒนพฤกษ์ และคณะพบว่า ชุมชนมีศักยภาพและมีความต้องการในการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดใจจากนักท่องเที่ยว ดังนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนควรเริ่มจากการกำหนดนโยบายจากล่างขึ้นบน มีการวางแผนบริหารจัดการดำเนินการอย่างเป็นระบบจากหน่วยงานภาครัฐในกำหนดแนวทางและวางแผนในการพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม ทั้งกับการรับฟัง และแสดงความคิดเห็น

แลกเปลี่ยนในตัดสินใจร่วมกันจะสามารถประสบความสำเร็จและบรรลุผลได้ (หทัยรัตน์ วัฒนพฤกษ์ และคณะ, 2563) อีกทั้งสอดคล้องกับการศึกษาผลการวิจัยของศิรินันทน์ พงษ์นิรันดร์ โอษฐ์ญา บัณฑิตธรรม และชัชชญา ยอดสุวรรณ พบว่า แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวควรควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยการจัดตั้ง เป็นคณะกรรมการดำเนินการวางแผน การกำหนดแนวปฏิบัติ การติดตามและประเมินผลการดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามลำดับ (ศิรินันทน์ พงษ์นิรันดร์ โอษฐ์ญา บัณฑิตธรรม และชัชชญา ยอดสุวรรณ, 2559)

ประเด็นที่ 3. ข้อเสนอแนะแนวทางบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมกีฬามวยไชยา เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี การทำการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยวางเป้าหมายไว้ในยุทธศาสตร์ว่าจะนำมวยไชยามาเป็นการส่งเสริมอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่น หากได้มีการบูรณาการร่วมกันอย่างชัดเจน มีการประชุมหารือการวางแผนการจัดการการท่องเที่ยว หรือการเสวนาวิชาการเพื่อบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดประสิทธิภาพที่ยั่งยืนสอดคล้องกับผลงานวิจัยของลลิต แซ่ลิ่ม และพลกฤต แสงอาวุธ ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายท่องเที่ยววิถีชุมชนไปปฏิบัติ: กรณีศึกษา การท่องเที่ยววิถีชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า แนวทางในการพัฒนากระบวนการนำนโยบาย ท่องเที่ยววิถีชุมชนไปปฏิบัติ ควรมีการสื่อสารประชาสัมพันธ์ผ่านการจัดทำเป็นระบบฐานข้อมูลออนไลน์ และหน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนต่อไป (ลลิต แซ่ลิ่ม และพลกฤต แสงอาวุธ, 2564) พร้อมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตรา บัณฑิตและคณะ ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการตลาดท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดน่าน พบว่า ความต้องการทางการตลาดของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดน่าน พบว่า ความต้องการภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในด้านแหล่งท่องเที่ยว อาคารสถานที่ ด้านราคา ด้านบุคลากร และด้านกิจกรรม เพราะมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของนักท่องเที่ยว หรือผู้มาเยือน (จิตรา บัณฑิตและคณะ, 2561) และสอดคล้องผลงานวิจัยของสิริกร ประทุม ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการพัฒนาโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว คือ 1) พัฒนาศูนย์บริการนักท่องเที่ยว 2) อบรมผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์และด้านการท่องเที่ยวและการวิเคราะห์ความได้เปรียบในการแข่งขัน มีผลมาจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรร่วมมือกันเพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับการจัดการโลจิสติกส์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการตามลำดับ (สิริกร ประทุม, 2564)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐ ความสำคัญของแผนและโครงการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเพื่อฟื้นฟูสภาพแหล่ง ท่องเที่ยวและคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นที่ดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยวและป้องกันความเสื่อมโทรม และเสียหายแก่สิ่งแวดล้อมได้ แผนและโครงการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนและโครงการบำบัดน้ำเสีย โครงการปรับปรุงการเก็บและกำจัดขยะ โครงการปรับปรุงระบบระบายน้ำ โครงการปรับปรุงระบบระบายน้ำทิ้ง เป็นต้น

1.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้ประกอบการโรงแรมที่พัก ชุมชน และประชาชนในท้องถิ่น ควรมีการจัดโครงการมีคฤศก์น้อย พร้อมทั้งให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้านการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและ

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว และประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

1.3 ควรสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวรับรู้และเข้าใจในภาพลักษณ์ที่ดีการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยว สร้างกระแสการรับรู้ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยวการดำเนินการตลาดเชิงรุกเพื่อประมุขสิทธิ์จัดงาน และจัดงานแสดงต่าง ๆ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 การเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยวให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

2.2 ส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนารูปแบบสำหรับนักท่องเที่ยวในการเข้าใช้บริการที่พัก เช่น การจัดแพคเกจการเข้าพักโฮมสเตย์ พร้อมมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สมดุลทั้งเชิงพื้นที่และเวลา เพื่อการนำเสนอให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับประสบการณ์ที่จริงแท้

2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาช่องทางการตลาดใหม่ ๆ ที่ทันสมัยสามารถสื่อสารข้อมูลเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวได้โดยตรง เช่น การตลาดผ่านเครือข่ายระบบโซเชียลมีเดีย และแพลตฟอร์มของทางการท่องเที่ยวหลัก มีการเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวโดยชุมชน เข้ากับระบบออนไลน์สากลที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว

3. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะมีการศึกษาถึงรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมกีฬามวยไชยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นการศึกษาในแต่ละรูปแบบอย่างละเอียดโดยจัดกลุ่มตัวแปรใหม่ๆ และการจัดกลุ่มคำถามเพิ่มเติมที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อให้เกิดผลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นในด้านอื่น ๆ ที่ต่างไปจากการศึกษาในครั้งนี้

3.2 ควรมีการศึกษาวิจัยทั้งในส่วนของคุณภาพและคุณภาพเพิ่มเติม เพื่อการค้นพบที่น่าสนใจนอกเหนือจากการศึกษาวิจัยในการครั้งนี้ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีข้อมูลที่น่าสนใจในหลายประเด็นที่น่าจะนำมาศึกษาต่อยอด เช่น การจัดการและสิ่งแวดล้อม การจัดการด้านกิจกรรมท่องเที่ยว การจัดการด้านคุณค่าจากการท่องเที่ยว และการจัดการด้านความสะดวกสบายและความปลอดภัย ที่มีผลต่อปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านการบริหารและการจัดการ กฎระเบียบข้อบังคับ ความร่วมมือในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในด้านอื่นๆ ต่อไป

3.3 ควรศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ โดยจัดกลุ่มตัวแปรใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อให้เกิดผลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งควรศึกษาในด้านอื่น ๆ ที่ต่างไปจากการศึกษาในครั้งนี้เพื่อทราบข้อมูลเพิ่มเติม มี การเพิ่มกลุ่มประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมหลากหลายกว่าเดิม เพื่อให้ทราบข้อมูลรวมทั้งมุมมองต่าง ๆ มากยิ่งขึ้นต่อไป

References

- กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 5). (พ.ศ. 2560-2565) กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การค้ำของ สกสค.
- กรมการท่องเที่ยว. (2560). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ พ.ศ. 2560-2564 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: พีดับบลิว ปรีนติ้ง.

- เจนจิรา อักษรพิมพ์. (2560). กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบยั่งยืนในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 12(3): หน้า 141-154.
- จิตรา ปั้นรูปและคณะ. (2561). แนวทางการพัฒนาการตลาดท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดน่าน. *วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 5(3): หน้า 438 - 457.
- ชิตวร สีสะผิน. (2561). ปัจจัยสิ่งอำนวยความสะดวกของโฮมสเตย์ที่มีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวไทย ที่อำเภอเชียงคน จังหวัดเลย. *วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา*, 8(2): หน้า 1-12.
- บุษกร เชี่ยวจินดาگانต์. (2561). เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*, 13(25): หน้า 103-118.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2555). การจัดการด้านการตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : เพรสแอนด์ ดีไซน์.
- ปิ่นอุทัย คงทองและสุวารี นามวงศ์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ*, 12(2): หน้า 1-32.
- ปรีณธ์ ชิมโชติ, & และธีระวัฒน์ จันทิก. (2559). รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของสวนผึ้ง. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*, 9(1): หน้า 250-267.
- พภัสสรณ์ วรรณศิริระกุล. (2564). การบริหารจัดการการค้าข้างทางตามนโยบายของกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*. 7(2): หน้า 230-244.
- รัตติยา พรหมกัลป์ พระเทพปริยัติ เมธี และนัยนา เกิดวิชัย. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 21(1): หน้า 13-28.
- ลลิต แซ่ลิ้ม และพลกฤต แสงอาวุธ. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายท่องเที่ยววิถีชุมชนไปปฏิบัติ: กรณีศึกษา การท่องเที่ยววิถีชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารมหาจุฬานาครทรรค์*, 8(3): หน้า 234-249.
- วันทนี ศรีนวล และอัศวิน แสงพิกุล. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 9(1): หน้า 175-194.
- ศรินันท์ พงษ์นรินทร์, โอษฐ์ญา บัวธรรม และชัชชญา ยอดสุวรรณ. (2559). แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มข*, 9(1): หน้า 234 - 259.
- สิริกร ประทุม. (2564). การพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 3(2): หน้า 71-87.
- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2561). ข้อมูลทั่วไปของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี. สืบค้นเมื่อ 23 มิถุนายน 2564 จาก <https://suratts.mots.go.th>
- สัจจา ไกรศรีรัตน์ และวรลักษณ์ สุเมธ. (2560). กระบวนการสร้างตราสินค้าให้กับตลาดชุมชนโบราณลุ่มน้ำสุพรรณบุรีในฐานะของแหล่งท่องเที่ยว. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*, 19(2): หน้า 35-47.
- หทัยรัตน์ วัฒนพุกษ์ และคณะ. (2563). การจัดการการท่องเที่ยวประมงพื้นบ้านเพื่อสนับสนุนเมืองเก่าสงขลาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ปริทัศน์*, 8(1): หน้า 32-41.

